

Република Србија
УПРАВНИ СУД
13 - У 10688/10 (2009)
10.02.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судским саветником Вукицом Латинић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А. М. М. из Б., ул. ... улаз бр. ... чији је пуномоћник А. П., адвокат из Б. ул. ... поднетој против решења тужене Владе Републике Србије 24 бр. ... од 02.07.2009.године, у предмету престанка дужности судије, у нејавној седници већа одржаној дана 10.02.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем А. М. М. престаје дужности судије општинског органа за прекршаје у Б. са 30.06.2009.године због несавесног и нестручног вршења дужности.

Тужиља у тужби коју је поднела Врховном суду Србије дана 22.07.2009.године и која је код тог суда заведена под Посл.бр.У.5515/09, оспорава законитост решења туженог из свих разлога предвиђених Законом о управним

споровима. Наводи да оспорено решење није донето у складу са одредбама Закона о општем управном поступку и Закона о прекршајима, јер је изреком оспореног решења тужили престала дужност судије за прекршаје без разрешења и образложење оспореног решења не садржи разлоге, а нарочито разлоге којима се руководио тужени орган приликом доношења оспореног решења по слободној оцени. Истиче да у проведеном поступку није правилно утврђено чињенично стање јер није извршено поређење са радом судија и старешине тог органа, који су имали знатно већи број застарелих предмета, а против којих није покренут поступак разрешења из чега произлази да стручност и савесност рада тужиље у поступку није правилно утврђена. Предложила је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, Републичко јавно правобранилаштво Републике Србије, као законски заступник туженог органа Владе Републике Србије, наводи да је оспорено решење на закону засновно и предлаже да суд тужбу одбије.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. истог Закона.

По оцени навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, поступајући на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр.111/09), по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ бр.46/96), Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Правилно је, по цени суда, одлучио тужени орган када је донео решење о престанку дужности судије општинског органа за прекршаје у Б., којим тужили престаје дужност судије наведеног органа са 30.06.2009.године због несавесног и нестручног вршења дужности, у складу са одредбама члана 108.,

члана 109. став 1. и члана 109.а Закона о прекршајима за коју одлуку је дао разлоге које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Према одредби члана 108. Закона о прекршајима (“Службени гласник СРС” бр.44/89 и “Службени гласник РС” бр.21/90...101/05) дужност судије за прекршаје престаје кад судија то сам затражи, кад наврши 65 година живота или 40 година стажа осигурања или кад буде разрешен (став I), судија за прекршаје разрешава се када је осуђен за кривично дело на безусловну казну затвора дужу од 6 месеци или за кажњиво дело које га чини недостојним дужности судије за прекршаје, кад несавесно или нестручно врши своју дужност, кад трајно изгуби радну способност за вршење дужности судије за прекршаје, ако врши дужност, службу или посао који би могли утицати на његову самосталност или независности, који би могли умањити његов углед или углед органа за прекршаје, ако се због промена у уређењу органа за прекршаје смањи број судија за прекршаје или укине орган за прекршаје, или ако одбије да поступи по решењу о упућивању на рад у други орган за прекршаје (став II). У члану 109. став 1. наведеног закона је прописано да поступак у коме се одлучује о томе да ли постоје разлози за престанак дужности судије за прекршаје покреће министар правде, самостално, на предлог старешине општинског органа за прекршаје или на предлог председника већа за прекршаје. Одредбом члана 109а. истог закона је прописано да пошто преко председника већа за прекршаје или старешине општинског органа за прекршаје или на други начин утврди потребне чињенице, министар правде предлаже Влади Републике Србије да одлучи о престанку дужности судије за прекршаје, или обуставља поступак (став I), и судија за прекршаје има право да се пред министром правде усмено изјасни о постојању разлога за разрешење због несавесног или нестручног вршења дужности (став II).

Из списка предмета произлази да је дана 15.01.2009.године старешина Општинског органа за прекршаје у Б. Министарству правде Републике Србије доставио образложен предлог за покретање поступка ради утврђивања постојања разлога за разрешење судије тог органа А. М. М. због несавесног вршења судијске дужности. Из списка даље произлази да је Веће за прекршаје у Н. С., као надлежни орган, дана 06.02.2009.године извршило контролу рада наведене судије и дана 18.02.2009.године Министарству правде Републике Србије је доставило записник о контроли рада тужиље, а министар правде је донео решење

о покретању поступка за престанак дужности судије тог органа А. М. М., бр. ... од 13.05.2009.године.

Стога се, по оцени овог суда, неосновано оспорава законитост решења туженог органа којим тужиљи престаје дужност судије Општинског органа за прекршаје у Б., јер је поступак спроведен у свему у складу са наведеним одредбама закона, па је на правилно утврђено чињенично стање правилно примењено материјално право и без повреда правила поступка које би биле од утицаја на законитост оспореног решења.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, бр. 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 10.02.2011. године, 13 – У 10688/10 (2009)

Записничар
судија
Вукица Латинковић,с.р.
Андрић,с.р.

Председник већа-
Обрад

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НМ